U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **M. K.,** zast. JUDr. Milanem Hulíkem, advokátem se sídlem Bolzanova 1, Praha 1, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, pracoviště Jungmannova 29, Praha 1, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Vivus Uhříněves s.r.o.**, se sídlem Budějovická 64/5, Praha 4 - Michle, zast. JUDr. Janem Marečkem, advokátem se sídlem Na Švihance 1476/1, Praha 2, v řízení o námitce podjatosti vznesené žalobcem ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 A 41/2012,

takto:

Soudkyně Městského soudu v Praze JUDr. Eva Pechová, Mgr. Michaela Bejčková a Mgr. Alena Krýlová **nejsou vyloučeny** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 5 A 41/20112.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze (dále též „městský soud“) se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 1. 2012, č. j. S - MHMP 21378/2011/Ost/Go/Vr, kterým žalovaný částečně změnil rozhodnutí úřadu městské části Praha 22 o změně umístění stavby „Obytný soubor Vivus – Uhříněves“. Věc byla u městského soudu projednávána pod spisovou značkou 5 A 41/2012. S podanou žalobou žalobce současně navrhl, aby byl žalobě přiznán odkladný účinek. Městský soud usnesením ze dne 20. 4. 2012, č. j. 5 A 41/2012 - 20, žalobě odkladný účinek nepřiznal. Podání ze dne 21. 6. 2012 vznesl stěžovatel námitku podjatosti členek rozhodujícího senátu ve složení z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Michaely Bejčkové a Mgr. Aleny Krýlové.

Důvodem pro podání námitky podjatosti bylo dle žalobce přesvědčení, že povinností soudu bylo již posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě uvážit žalobou tvrzená porušení kogentních právních předpisů hmotného a procesního práva a jejich důsledky na životní prostředí v širším území umisťované stavby. S odkazem na jednotlivá ustanovení stavebního zákona a správního řádu žalobce dovozuje, že si městský soud měl být vědom toho, že přestože rozhodoval o procesní stránce věci, rozhodl ve skutečnosti nezvratně o platnosti a účinnosti napadeného správního rozhodnutí stejným způsobem, jako kdyby v obvyklých lhůtách soudního řízení zamítnutím žaloby rozhodl ve věci samé. Žalobce je proto přesvědčen, že soud, který postavil své rozhodnutí na přepjatém formalismu, nese plnou odpovědnost za důvodně předpokládané a předpisům odporující zhoršení životního prostředí se všemi zdravotními důsledky budoucích staveb na postižené obyvatelstvo.

Soudkyně městského soudu JUDr. Eva Pechová, Mgr. Michaela Bejčková a Mgr. Alena Krýlová se shodně vyjádřily, že nemají žádný vztah k projednávané věci pod sp. zn 5 A 41/2012, k účastníkům nebo k jejich zástupcům a nejsou si vědomy jiných okolností, které by mohly vyvolat pochybnosti o jejich podjatosti.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že námitka podjatosti výše uvedeného obsahu není důvodná.

Dle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."), *soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*

Podle citovaného ustanovení je důvodem pro vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci jednak skutečnost, že se podílel na jejím rozhodování již v předchozím správním či soudním řízení a jednak takový vnitřní vztah soudce k věci samé, k účastníkům či k jejich zástupcům, že míra a povaha tohoto vztahu poskytuje důvod k pochybnostem o jeho nepodjatosti. Za poměr k věci se považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům, kromě příbuzenských a obdobných vztahů, mohou vzniknout i tehdy, je-li soudcův vztah k účastníkům, případně zástupcům, přátelský či naopak zjevně nepřátelský.

V daném případě spatřuje žalobce důvod podjatosti soudkyň výlučně v jejich postupu a rozhodování v projednávané věci, konkrétně ve výsledku rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby. To však podle výslovného znění zákona nemůže být důvodem pro vyloučení soudce z projednávané věci žalobce. Citované ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. jednoznačně uvádí, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Rozhodovací činnost, respektive právní názory soudců na určitou otázku, proto

nemohou samy o sobě zakládat důvod k jejich podjatosti. Nejvyšší správní soud ověřil, že usnesení městského soudu, kterým nebyl žalobě přiznán odkladný účinek, je založeno výlučně na právní argumentaci a není z něj patrné jakékoli zaujetí soudu vůči žalobci. Ani z žádného jiného důvodu nebyl Nejvyšším správním soudem shledán důvod k pochybnostem o nezaujatém přístupu jmenovaných soudkyň senátu 5 A Městského soudu v Praze vůči žalobci či projednávané věci.

Vyloučení soudce z důvodů uvedených v ustanovení § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána soudu příslušnému a přikázána soudu, resp. soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě. Takové důvody ovšem zdejší soud v nyní posuzované věci neshledal.

Na základě výše uvedeného dospěl Nejvyšší správní soud k tomu, že soudkyně městského soudu JUDr. Eva Pechová, Mgr. Michaela Bejčková a Mgr. Alena Krýlová nejsou vyloučeny z rozhodnutí a projednávaní věci uvedené ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. srpna 2012

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu